

till traumaindustri

granatchock. Under 1900-talet kom många förklaringar

från Vietnam på grund av narkotikamissbruk än av sårskador, men bara 2 procent fortsatte sitt missbruk som civila.

VIETNAMKRIGETS EFTERDYNINGAR fick märkliga och djupgående konsekvenser. De hemvändande veteranernas svårigheter att anpassa sig till civila förhållanden blev upphovet till den traumakultur som fått epidemisk spridning över hela västvärlden. "Post-Vietnamssyndromet" som kunde bryta ut flera år efter det soldaterna hemförlovats omfattade en diger lista symptom: apati, cynism, alienation, depression, misstänksamhet, koncentrationssvårigheter, sömnlöshet, mardrömmar, rastlöshet, rotlöshet och otålighet.

Den nya traumarörelsen anfördes av ett par radikala psykoanalytiker och stöddes av de mäktiga veteranföreningarna som vädrade säftiga skadestånd. Genom intensiv lobbyverksamhet lyckades man 1980 införa en ny diagnostisk kategori som var skräddarsydd för Vietnamveteranerna i den amerikanska psykia-

"Fler soldater evakuerades från Vietnam på grund av narkotikamissbruk än av sårskador"

tribibeln – DSM-III. Nykomlingen kallades för Post-Traumatic Stress Disorder eller PTSD. En förkortning som snart var på var mans läppar. Numera förutsätts det att alla som varit med om något otrevligt lider av PTSD, något som föranleder långvarig psykoterapi. Soldater som återvänt från tidigare krig ville bli betraktade som hjältar, Vietnamveteranerna kämpade för att uppnå offerstatus. Den allmänna opinionen var mer än villig att betrakta veteranerna som oskyldiga offer för vedervärdiga omständigheter. Generöst nog lät man traumabegreppet omfatta hundratusentals soldater som aldrig varit i närheten av stridszonen, rätt psykintyg gav 3 000 dollar i månaden.

KUWAITKRIGET MED MINDRE än en veckas markstrider och 46 döda på den allierade sidan gav snabbt upphov till det mysteriösa "Gulfkrigssyndromet". Åkomman omfattade nästan hundra olika symptom som sträckte sig från trötthet och huvudvärk till glödhett sperma och cancer. För att möta denna epidemi av potentiellt astronomiska skadeståndskrav satsade de amerikanska myndigheterna 1 miljard dollar på en epidemilogisk studie. Resultatet pekade i riktning mot att den nya hemsökelsen var fiktiv men att soldater som deltagit i Ökenkriget var dubbelt så sjukliga som jämförbara trupper som tjänstgjort i

Kuwaitkriget ledde till att många soldater från västalliansen drabbades av olika symptom, vilket ledde till att USA spenderade en miljard dollar på att utreda orsakerna.

I Vietnamkrigets fotspår fick många veteraner svårt att anpassa sig till vardagen igen.

Bosnien. En möjlig orsak som anförts är biverkningar av vaccination. I Kosovokrigen 1999 var Natos förluster noll och inga marktrupper deltog förrän striden var över. Likväl lyckades medierna piska upp en hypokondrisk panik rörande de förmodade hälsoeffekterna av utarmat uran som ick i vissa stridsspetsar.

Samtidigt som vapenarsenalerna utvecklats till alltmer diabolisk sofistikaion tycks soldaternas psykiska bräcklighet öka med varje nytt krig. De gamla krigiska dygderna – självpoffring, plikt och hjältemod står inte högt i kurs hos dagens egotrippade och narcissistiska ungdom. 60-talets motkultur har definitivt besegrat om inte penningen så åtminstone altaret och svärdet i den treenighet som upprätthöll den borgerliga världsordningen.

BEN SHEPHARD KONSTATERAR utan överdriven entusiasm att samhällsandan har feminiserats och erinrar sig med en rysning de globala snyft- och sackariorgerier som bröt ut när prinsessan Diana kraschade. Själv tycker jag att det vore ganska angenämt om Norbert Elias civilisationsprocess gjort oss så degenererade och mjåkiga att vi efter eoner av blodstjutelser helt enkelt inte gitter slås längre. Att Kants dröm om den eviga freden skulle kunna förverkligas genom någon den mänskliga moralens levée en masse har alltid tätt sig dubios. //